

În contestația formulată autorul arată că în anul 2003 a cumpărat un autoturism marca Mercedes S 320 CDI de la un cetățean german (exportator).

Menționează că s-a deplasat împreună cu vânzătorul la Biroul Vamal xxx, unde a prezentat personalului vamal toate documentele (contract de vânzare-cumpărare, Brif-ul autoturismului, certificatul de înmatriculare, actul de identitate al vânzătorului inclusiv pașaportul său), care i-a eliberat, în urma verificării acestora, Certificatul EUR 1. În urma verificării documentelor Primăria din Xxx i-a eliberat numere provizorii pe 30 de zile.

Mai menționează că Vama Nădlac a confirmat, în urma verificării, că documentele sunt legale iar Biroul Vamal , în baza documentelor prezentate, inclusiv Certificatul EUR 1, a stabilit taxele vamale care au fost achitate în întregime.

În finalul contestației autorul motivează că „contestă suma deoarece dacă s-a întâmplat vreă neregularitate, aceasta aparține Vămii germane și vânzătorului (exportatorului), pentru că nu și-au verificat documentele înainte de eliberarea Certificatului EUR 1” și consideră că a „procedat legal la toate formalitățile impuse, atât în Germania cât și în România.”

B. Autoritatea vamală germană, la solicitarea autorității vamale române și în urma controlului „a posteriorii” a Certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. xxx, a comunicat că exportatorul nu a fost găsit și, ca urmare, nu s-a putut confirma originea preferențială a autoturismului în cauză.

Având în vedere răspunsul dat de autoritatea vamală germană, în conformitate cu art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 111/2001, Biroul Vamal , prin Actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului de stat nr. 11/13.01.2005, a recalculat drepturile vamale de import stabilind în sarcina importatorului xxx din o diferență de drepturi vamale de import în sumă de xxx lei, compusă din xxx lei taxe vamale, xxx lei accize și xxx lei taxă pe valoarea adăugată.

Totodată, pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare, s-au calculat pe perioada 11.09.2003 - 14.01.2005, în temeiul art. 108 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, conform Procesul verbal privind calculul dobânzilor și al penalităților de întârziere nr. 2/14.01.2005, în sarcina debitorului xxx dobânzi în sumă de xxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxx lei.

Obligațiile bugetare de plată au fost notificate debitorului cu Adresa nr. xxx de către Biroul Vamal.

C. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere motivele contestatorului, măsurile luate de organul vamal și reglementările legale în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Obiectul cauzei îl constituie stabilirea dacă autoritatea vamală a recalculat legal datoria vamală contestată în sumă totală de xxx lei, în condițiile când Administrația vamală germană a invalidat dovada de origine pentru autoturismul exportat.

În fapt, contestatorul xxx din a importat în anul 2003 din Germania un autoturism marca Mercedes Benz S320, pentru care a fost exceptat de taxe vamale în baza dovezii de origine prezentată Biroului Vamal .

Conform Chitanței nr. xxx importatorul a fost impus numai la plata accizelor și taxei pe valoarea adăugată aferente valorii în vamă a autoturismului.

Prin Adresa nr. 6681/10.09.2003 Biroul Vamal a solicitat controlul „a posteriori” al Certificatului EUR 1 nr. xxx administrației vamale germane.

Referitor la această solicitare Autoritatea Națională a Vămilelor, cu Adresa nr. 72681/22.12.2004, comunică faptul că „administrația vamală germană ne informează că exportatorul nu a fost găsit. De aceea nu se poate confirma originea preferențială a autoturismului în cauză și deci acesta nu poate beneficia de regim tarifar preferențial.”

În drept, Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001 prevede următoarele:

„Art. 106 -Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificate acestuia în următoarele cazuri:[.....]

b) când se constată neconcordanțe formale care nu impiedică asupra fondului. În aceste cazuri autoritatea vamală acordă regimul preferențial și ulterior solicită verificarea dovezii de origine;

c) în orice alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b), în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine.

Art. 107 - În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare."De asemenea, Protocolul referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, prevede la art. 31 paragraful 2 că: „Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prevederilor acestui protocol, Comunitatea și România își vor acorda reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 sau a declarațiilor pe factură și a corectitudinii informațiilor furnizate în aceste documente.”

Ca urmare a răspunsului primit de la autoritatea vamală germană Biroul Vamal , în baza art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, a procedat în mod legal la întocmirea Actului constatator nr. 11/13.01.2005 prin care s-a stabilit că bunului importat îi era aplicabilă o cotă de taxă vamală de 30%. Aplicarea acestei taxe vamale a condus la modificarea (mărirea) bazei de calcul pentru stabilirea accizei și a taxei pe valoarea adăugată datorată, astfel că prin actul constatator contestat suma stabilită de organul vamal ca datorată cu titlu de acciză și taxă pe valoarea adăugată a fost mai mare decât cea achitată la data importului.

În contestația formulată autorul susține că „dacă s-a întâmplat vreo neregularitate, aceasta aparține Văzii germane și vânzătorului (exportatorului),...”

Susținerea este neîntemeiată având în vedere paragraful 2 al articolului 33 din protocolul citat, care precizează că „ în toate cazurile, reglementarea diferendelor între importator și autoritățile vamale ale țării importatoare se face conform legislației din țara respectivă” și că, în cazul de față, diferendul fiind între importator și autoritatea vamală română se încadrează în această precizare.

Este, de asemenea, neîntemeiată și nelegală, considerația contestatorului că a „procedat legal la toate formalitățile impuse, atât în Germania cât și în România.”

Susținerea este neîntemeiată având în vedere că diferența de drepturi vamale de import a fost stabilită în baza comunicării de invalidare făcute de autoritatea vamală din Germania.

Există neconcordanțe între certificatul de origine și celelalte documente depuse la Biroul Vamal . Astfel, în contestația depusă autorul menționează că s-a deplasat împreună cu vânzătorul xxx la Biroul Vamal Xxx, dar în Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. xxx, la rubrica 12-Declarația exportatorului - este înscrisă firma germană xxx.

În Cartea de identitate nr. CB 682 844 a autoturismului importat apare, până la radierea lui din data de 04.09.2003, ca reînscris în circulație pe data de 03.01.2002 de Prefectura xxx pe numele xxx, și nu vânzătorul xxx din contractul de vânzare - cumpărare încheiat cu xxx, fapt ce explică de ce acest vânzător nu a fost găsit de administrația vamală germană la controlul „a posteriori” al certificatului de origine.

Se reține că, în conformitate cu prevederile legale enumerate, autoturismul din această dovadă de origine nu putea beneficia de regim tarifar preferențial și, drept consecință, anularea de către autoritatea vamală română a regimului tarifar preferențial acordat la data importului este legală, de realitate și exactitatea documentelor prezentate Biroului Vamal în momentul îndeplinirii formalităților vamale răspunde importatorului, așa cum prevede articolul. 40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României.

Determinarea dobânzilor aferente diferenței de drepturi vamale (taxe vamale, accize și taxa pe valoarea adăugată), stabilită ca datorată bugetului de stat, s-a făcut până la 31.12.2003, conform art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată și modificată, iar începând cu data de 01.01.2004, în conformitate cu art. 115 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în cota prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1513/18.12.2002.

Determinarea penalităților de întârziere aferente diferenței de drepturi vamale (taxe vamale, accize și taxa pe valoarea adăugată) s-a făcut până la 31.12.2003 conform art. 14 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată și modificată, iar începând cu data de 01.01.2004 în conformitate cu art. 120 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Având în vedere motivele de fapt și de drept invocate în referat, în conformitate cu prevederile art. 185 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se :

D E C I D E

Respingerea contestației formulată de contribuabilul Pară Gheorghe din municipiul ca neîntemeiată.